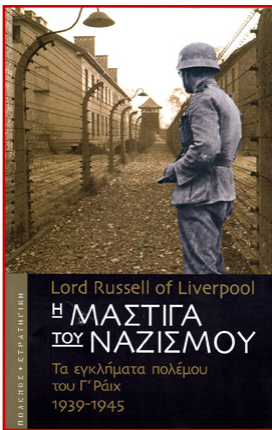

■ 27η Γανουαριού: Διεθνής Ήμέρα γιά τὰ θύματα τοῦ Όλοκαυτώματος

Ή «τελική λύση» τοῦ Έβραϊκοῦ Ζητήματος* Μέρος Α΄

Ο Χάνς Φράνκ, ὁ ὁποῖος ἦταν γιά πολλά χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς ὁ Γενικός Κυβερνήτης στήν Πολωνία, κατέθεσε ἀπολογούμενος στήν Δίκη γιά τοὺς μεγαλύτερους Γερμανοὺς ἐγκληματίες πολέμου στήν Νυρεμβέργη, τὸ 1946:

«Πολεμήσαμε ἐναντίον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ γιά χρόνια καὶ ἐντροφήσαμε στὶς πιὸ φρικτὲς ἐκφάνσεις – τὸ ἴδιο μου τὸ ἡμερολόγιο μαρτυρᾷ ἐναντίον μου... Θὰ περάσουν 1.000 χρόνια καὶ ἀκόμη δὲν θὰ ἔχει σβηστεῖ αὐτὴ ἡ ἐνοχὴ τῆς Γερμανίας».

Ἡ ἐκδίωξη τῶν Έβραίων στὶς χῶρες ὅπου εἰσέβαλαν οἱ Ναζὶ καὶ τὶς ὁποῖες κατέλαβαν μεταξύ 1939 καὶ 1945, γινόταν πράγματι σὲ τεράστια κλίμακα, ἀλλὰ δὲν ἐξέπληξε κανέναν ἀπ' ὅσους ὑποστήριξαν τὴν ἀνοδο τοῦ Ναζιστικοῦ Κόμματος στήν ἐξουσία τὸ 1933 ἢ ἦταν ὁπαδὸς τοῦ προγράμματός του.

Τὸ Τέταρτο Σημεῖο αὐτοῦ τοῦ προγράμματος διακήρυσσε:

(*) Lord Russell of Liverpool, Ἡ Μάστιγα τοῦ Ναζισμοῦ - Τὰ ἐγκλήματα πολέμου τοῦ Γ΄ Ράιχ, 1939-1945, ἐκδόσεις «Ίωλκός», Ἀθήνα 2007. • Ἐπιμέλ., ὑπέρτιτλ., παράγγρ., ἔντονα ἡμέτ.

«Μόνο τὸ μέλος τῆς Φυλῆς θεωρεῖται πολίτης. Τὸ μέλος τῆς Φυλῆς μπορεῖ νὰ ἔχει μόνο γερμανικὸ αἷμα, ἀνεξαρτήτως θρησκείας. Συνεπῶς, κανένας Ἑβραῖος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μέλος τῆς Φυλῆς».

Αὐτὸ τὸ «ἀριστοῦργημα» τῆς γερμανικῆς λογικῆς κηρυσσόταν σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς Γερμανίας ἀπ' τὴν στιγμή πού ἀνέβηκε στὴν ἐξουσία ὁ Χίτλερ.

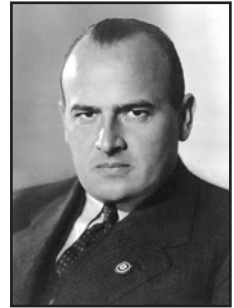
Οἱ Ἑβραῖοι ἔπρεπε νὰ θεωροῦνται ξένοι καὶ δὲν εἶχαν δικαιώματα γερμανικῆς ὑπηκοότητας.

Ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς τρόπους πού οἱ Ναζι ἐπέβαλαν τὴν πολιτικὴ τῆς Ἀνώτερης Φυλῆς.

Ἡ πρώτη ὀργανωμένη πράξη ἦταν τὸ μποϊκοτὰς τῶν ἑβραϊκῶν ἐπιχειρήσεων τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1933 καὶ κατόπιν ψηφίστηκε μία σειρὰ νόμων, οἱ ὁποῖοι ἀπομάκρυναν στὴν οὐσία τοὺς Ἑβραῖους ἀπὸ κάθε τομέα τῆς δημόσιας ζωῆς. Ἀπ' τὴν πολιτικὴ, τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, τὴν ἐκπαίδευση καὶ ἀπ' τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες.

Ἡ αἰχμὴ τοῦ δόρατος αὐτῆς τῆς ἀντισημιτικῆς ἐπίθεσης ἦταν «ὁ Νούμερο Ἐνα Διώκτης τῶν Ἑβραίων», ὅπως χαρακτηρίζε τὸν ἑαυτό του ὁ Γιούλιους Στράιχερ, τοῦ ὁποῖου τὸ καθήκον ἦταν νὰ μετατρέψει τὴν μετὰ τὸν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο ἀπέχθεια τῶν Γερμανῶν γιὰ τοὺς Ἑβραῖους σὲ φλογερὸ μῖσος καὶ νὰ δώσει ὠθηση στὴν δίωξη καὶ τὴν ἐξόντωση τῆς ἑβραϊκῆς φυλῆς.

Σύμφωνα μὲ διαθέσιμες στατιστικὲς, μπορούμε νὰ ποῦμε

Χάνς Φράνκ (1900-1946).

«Der Stürmer», ἑβδομαδιαία ἀντισημιτικὴ ἐφημερίδα (ἀριστερά). «Fränkische Tageszeitung» καθημερινὴ ἀντισημιτικὴ ἐφημερίδα (ἐπάνω).

Γιούλιους Στράιχερ (1885-1946).

ὅτι ὁ **Στραίχερ** ὑποκίνησε καὶ ὑπῆρξε συνεργὸς σὲ περισσότερες ἀπὸ **5.000.000 δολοφονίες**.

Ἦταν προφανὴς ἡ ἐπιλογή του σὲ αὐτὴ τὴν θέση, ἀφοῦ ὁ ἴδιος καταδίωκε τοὺς Ἑβραίους πρὶν ἀπὸ τὸ 1922, ὅταν πρωτοκυκλοφόρησε ἡ «Der Stürmer»¹, μία ἐβδομαδιαία ἀντισημιτικὴ ἐφημερίδα.

Τὸ 1933, ἐξέδωσε μία καθημερινὴ ἐφημερίδα τῆς ἴδιας πολιτικῆς, τὴν «Fränkische Tageszeitung».

Ἐκείνη τὴν περίοδο ἔλεγε:

«Ἐέρουμε πὼς ἡ Γερμανία θὰ ἐλευθερωθεῖ ὅταν ἀποκλειστοῦν οἱ Ἑβραῖοι ἀπ' τὴν ζωὴ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ».

Γιὰ νὰ πιστέψουμε τὴν ἔκταση τῆς προπαγάνδας τοῦ **Στραίχερ** πρέπει νὰ τὴν δοῦμε, καὶ παρακάτω ὑπάρχουν ὀρισμένα δείγματα.

«Ὁ Ἐκλεκτὸς Λαὸς τῶν Ἐγκληματιῶν», ἦταν ἓνα ἄρθρο ἀπ' τὴν ἐφημερίδα του:

Τὸ βιβλίο τῆς Ἱστορίας τῶν Ἑβραίων, ποὺ συνήθως ὀνομάζεται **Ἁγία Γραφή**, μᾶς ἐντυπωσιάζει σὰν ἓνα φριχτὸ ἐγκληματικὸ μυθιστόρημα ποὺ κάνει τὶς φτηνὲς περιπέτειες τοῦ Βρετανοεβραίου **Ἐντγκαρ Οὐάλας** νὰ πρασινίζουν ἀπ' τὴν ζήλια τους. **Τὸ «ἱερὸ» βιβλίο βρίθεται δολοφονιῶν, αἰμομειξιῶν, ἀπάτης, ληστειῶν καὶ ἀπρέπειας.**

* * *

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1937, ὅταν ἔπιασε φωτιά τὸ ἀερόπλοιο (ζέπελιν) «Hinderburg», ὁ **Στραίχερ** δημοσίευσε μία φωτογραφία τῆς καιγόμενης ἀτράκτου μὲ τὴν ἐξῆς λεζάντα:

Ἡ πρώτη ραδιοφωτογραφία ἀπ' τὶς ΗΠΑ δείχνει **ξεκάθαρα ἓναν Ἑβραῖο** νὰ στέκεται πίσω ἀπ' τὴν ἔκρηξη τοῦ ἀεροπλοίου μας, τοῦ «Hinderburg». **Ἡ φύση, ἀπεικονίζει ξεκάθαρα καὶ ὀρθὰ αὐτὸν τὸν δαίμονα μὲ τὸ ἀνθρώπινο προσωπεῖο»².**

1. Μία πορνογραφικὴ καὶ ἀντισημιτικὴ ἐφημερίδα ποὺ ἐξέδιδε ὁ Στραίχερ.

2. Αὐτὸς ὁ «Ἑβραῖος» ἦταν ἓνα σύννεφο καπνοῦ ποὺ τροποποιήθηκε ἐντεχνα στὴν φωτογραφία γιὰ νὰ μοιάζει μὲ τὸ πρόσωπο ἐνὸς Ἑβραίου.

Ἵπῃρχε, ἐπίσης, καὶ ἡ παρακάτω φανταστικὴ ἀνοησία γι' αὐτὸ πού οἱ Γερμανοὶ ἀποκαλοῦσαν «μόλυνση τῆς φυλῆς»:

Ἔχει ἀποδειχθεῖ πλέον γιὰ πάντα πῶς «τὸ ξένο ἐνδοσπέρμιο» εἶναι τὸ σπέρμα ἐνὸς ἀνθρώπου ξένης φυλῆς. Τὸ ἀρσενικὸ σπέρμα κατὰ τὴν συνουσία, ἀπορροφᾶται ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ἀπ' τὸν γυναικεῖο ὄργανισμό καὶ ἔτσι μπαίνει στὸ αἷμα του. Ἀρκεῖ μία μόνο συνουσία ἐνὸς Ἑβραίου μὲ μία γυναίκα τῆς Ἀρίας Φυλῆς, γιὰ νὰ δηλητηριαστεῖ γιὰ πάντα τὸ αἷμα της. Μαζὶ μὲ «τὸ ξένο ἐνδοσπέρμιο» ἀπορροφᾶ καὶ τὴν ξένη ψυχὴ. Ποτὲ δὲν θὰ ξαναμπορέσει νὰ κάνει ἀμιγῶς Ἀρια παιδιά... Θὰ εἶναι ὅλα τους μπάσταρδα... Τώρα ξέρουμε γιὰτί ὁ Ἑβραῖος χρησιμοποιοῖ κάθε τέχνασμα ἀποπλάνησης γιὰ νὰ ξελογιάσει τὶς Γερμανίδες σὲ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ νεαρὴ ἡλικία καὶ γιὰτί ὁ Ἑβραῖος γιατρὸς βιάζει τὶς ἀσθενεῖς του ὅσο ἐκείνες βρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπήρεια ἀναισθητικοῦ.

Εἶναι δύσκολο νὰ πιστέψουμε πῶς τὸ παραπάνω κείμενο δημοσιεύτηκε σὲ ἓνα ἡμιϊατρικὸ ἔντυπο πού εἶχε τὸν τίτλο: «**Ἡ Ὑγεία τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ**», ἀλλὰ θὰ γίνεи λιγότερο δύσκολο, ὅταν πληροφορηθοῦμε ὅτι ἐκδότης τοῦ ἦταν ὁ **Στραίιχερ**.

Τὴν περίοδο ἐκείνη, κυκλοφόρησε στὴν «Der Stürmer» μία φωτογραφία πού ἀπεικόνιζε τὸ πάνω μέρος τοῦ σώματος ἐνὸς κοριτσιοῦ, τὸ ὁποῖο στραγγαλιζόταν ἀπ' τὰ χέρια ἐνὸς ἀνδρα πού εἶχε τυλίξει τὰ χέρια του γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ τῆς νεαρῆς κοπέλας· ἡ σκιά τοῦ προσώπου τοῦ ἀνδρα διαγραφόταν ἐμφανῶς στὸ «φόντο» μὲ ἐβραϊκὰ χαρακτηριστικά.

Ἡ λεζάντα τῆς φωτογραφίας ἔγραφε:

«Εὐνοχισμὸς στοὺς Μολυντὲς τῆς Φυλῆς! Μόνο οἱ βαριεὲς τιμωρίες θὰ προστατεύσουν τὶς γυναῖκες μας ἀπὸ τὰ δυνατὰ, ἀπαίσια νύχια τῶν ἐβραϊκῶν ἀρπακτικῶν».

Ἀκόμη καὶ οἱ νεότεροι, διαποτίζονταν μ' αὐτὰ τὰ ἐπικίνδυνα δόγματα.

Αὐτὰ εἶναι ἀποσπάσματα ἀπὸ μίᾳ ἀφήγησιν ἑνὸς παιδικοῦ βιβλίου ποῦ τιτλοφοροῦνταν «Δηλητηριώδη Δάχτυλα»:

Ἡ Ἰνγκε κάθεται στὴν αἴθουσα ἀναμονῆς ἑνὸς Ἑβραίου γιατροῦ. Πρέπει νὰ περιμένει πολλή ὥρα...

Κοιτάζει τὰ περιοδικὰ στοῦ

τραπέζι, ἀλλὰ ἔχει πολὺ ἄγχος καὶ δὲν μπορεῖ νὰ διαβάσει. **Θυμᾶται** τί τῆς ἔλεγε ξανὰ καὶ ξανὰ ἢ μητέρα της, σκέφτεται τὴν προειδοποίηση τῆς ὀμαδάρχισσάς της στὴν Ἑνωσὴ Γερμανίδων Κορασίδων.

Μιὰ Γερμανίδα κοπέλα δὲν πρέπει νὰ συμβουλευεταί ἕναν Ἑβραῖο γιατρό. Πολλὰ κορίτσια ποῦ πῆγαν σὲ Ἑβραῖο γιατρό γιὰ νὰ τίς θεραπεύσει, ἀρρώστησαν καὶ ἀτιμάστηκαν.

Ἡ Ἰνγκε περιμένει πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα. **Ξαναπιάνει** τὰ περιοδικὰ προσπαθώντας νὰ διαβάσει. **Τότε,** ἀνοίγει ἡ πόρτα.

Ἐμφανίζεται ὁ Ἑβραῖος. **Τὸ** κορίτσι οὐρλιάζει. **Ἀπ' τὸν** τρόμο, πέφτει ἀπ' τὰ χέρια της τὸ περιοδικό.

Ἀναπηδᾷ τρομαγμένη. **Τὰ** μάτια της καρφώνουν τὸ πρόσωπο τοῦ γιατροῦ καὶ τὸ πρόσωπό του εἶναι διαβολικό. **Στὸ** κέντρο τοῦ διαβολικοῦ προσώπου, ὑπάρχει μιὰ τεράστια γαμψή μύτη. **Πίσω** ἀπ' τὰ γυαλιά, γυαλίζουν δύο ἐγκληματικὰ μάτια. **Γύρω** ἀπ' τὰ παχιά χεῖλη, ἀπλώνεται ἕνα χαμόγελο ποῦ ἔννοεῖ: «**Ἐπιτέλους,** σὲ ἔχω στὸ χέρι, μικρὴ μου Γερμανιδούλα!».

Καὶ τότε, ὁ Ἑβραῖος τὴν πλησιάζει. **Τὴν** πιάνει μὲ τὰ χοντρά του δάχτυλα. **Τώρα** ὅμως ἡ Ἰνγκε εἶναι θαρραλέα. **Πρὶν** τὴν ἀρπάξει ὁ Ἑβραῖος, τοῦ ρίχνει μιὰ γροθιά στὸ χοντροκομμένο του πρόσωπο. **Τρέχει** πρὸς τὴν πόρτα. **Τὴν** ἀνοίγει λαχανιασμένη, κατεβαίνει τίς σκάλες καὶ φεύγει ἀπ' τὸ ἰατρεῖο τοῦ Ἑβραίου.

Δηλητηριώδη δάχτυλα; Δηλητηριώδεις σαχλαμάρες! Εἶναι πράγματι ν' ἀπορεῖ κανεὶς, πῶς διάβαζαν κάποιοι αὐτοὺς τοὺς παραλογοισμούς, ὡστόσο ὑπῆρχαν.

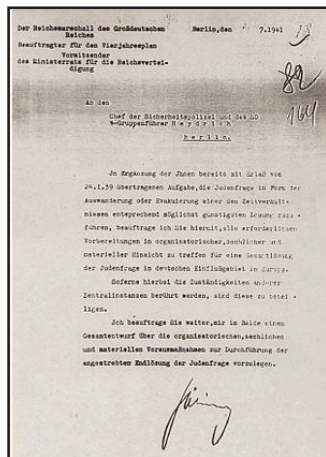
Καὶ τὸ δηλητήριο ἔξαπλωνόταν – ὅπως ἔπρεπε– σὲ ὅλο τὸ ἔθνος, ὥσπου ὅλοι θέλησαν καὶ ἐτοιμάστηκαν νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς ἡγέτες τους στὴν πολιτικὴ τῆς **μαζικῆς ἐξόντωσης**, στὴν ὁποία προέβησαν.

Μέχρι τὸ 1938, τὰ πογκρόμ ἦταν κοινὸς τόπος, οἱ Συναγωγὰς καίγονταν καὶ τὰ καταστήματα τῶν Ἑβραίων λεηλατοῦνταν. **Ἐπιβάλλονταν** συλλογικὰ πρόστιμα, τὸ κράτος προέβαινε σὲ κατασχέσεις τῶν ἐβραϊκῶν περιουσιῶν καὶ ἀκόμη καὶ οἱ μετακινήσεις τῶν Ἑβραίων ὑπόκειντο σὲ περιορισμούς.

Τὰ γκέτο ἐπανακαθιερώθηκαν καὶ οἱ Ἑβραῖοι ὑποχρεώθηκαν νὰ φοροῦν τὸ Κίτρινο Ἄστρο τοῦ Δαβὶδ πάνω στὰ ροῦχα τους.

Καὶ λίγους μῆνες πρὶν ξεσπάσει ὁ Πόλεμος, αὐτὴ ἡ παρακάτω Ἐγκύκλιος τοῦ γερμανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, προφανῶς ἔδειχνε ξεκάθαρα τὸ ροῦ τῶν μελλοντικῶν γεγονότων σὲ ὅλους, πλὴν ὅσων δὲν ἠθελαν νὰ τὸν δοῦν.

Σίγουρα δὲν εἶναι σύμπτωση τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ κρίσιμο ἔτος 1938 ἔφερε πρὸ κοντὰ τὴν λύση τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ζητήματος ταυτόχρονα μὲ τὴν ὑλοποίηση τῆς ἰδέας μιᾶς Μείζονος Γερμανίας... **Ἡ** ἐβραϊκὴ πρόοδος καὶ ἐπιρροή καὶ τὸ καταστροφικὸ ἐβραϊκὸ πνεῦμα στὴν πολιτικὴ, τὴν οἰκονομία καὶ τὸν πολιτισμὸ, παρέλυσαν τὴν δύναμη καὶ τὴν θέληση τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ νὰ ἀνακάμψει. **Ἡ** θεραπεία αὐτῆς τῆς ἀσθένειας μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ἦταν λοιπὸν ἀναμφισβήτητα μία ἀπ' τὶς σημαντικότερες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία τὸ 1938 κατέληξε στὴν ἔνωση τῆς Μείζονος Γερμανίας σὲ πείσμα τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου.

Ἐπιστολὴ τοῦ Χέρμαν Γκαϊρινγκ πρὸς τὸν Ράϊνχαρντ Χαϊντριχ σχετικὰ μὲ τὴν «Τελικὴ Λύση».

(Ἔπεται τὸ Μέρος Β')